

Oud-Perzische kwatrijnen

P.C. Boutens

bron

P.C. Boutens, *Oud-Perzische kwatrijnen*. C.A.J. van Dishoeck, Bussum 1930 (1ste druk (handelseditie))

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/bout005oudp01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

[Kort zij der wijzen toegespitst betoog]

*Kort zij der wijzen toegespitst betoog,
Een wereldinzicht ontfijst het voor uw oog.
Het doet niet tot de grootte van den sleutel,
Of hij het weidscht paleis ontsluiten moog'.*

[Of koning spreekt of beedlaar, maakt niet uit]

*Of koning spreekt of beedlaar, maakt niet uit
Voor wie zijn oor voor levens zin ontsluit.
Telt het ook meê of hoog of laag gezet is
Hetzelfde hartvervoerend lied der fluit?*

[Ik draag u 't water uit onnaakbren wand]

*Ik draag u 't water uit onnaakbren wand.
Uw dorst bukt stom en gierig aan mijn rand.
Waarom, als gij gelescht zijt, mij verwijten
Dat ik geen woning maak in dit vreemd land?*

[O gij zoo schoon, zeg wien ge uw toekomst biedt]

O gij zoo schoon, zeg wien ge uw toekomst biedt...

'Mijzelve. Want een ander is er niet.

De liefde ben 'k, de minnaar, de beminde:

Spiegel en schoonheid en het oog dat ziet.'

[O gij, der elementen kort brevier]

*O gij, der elementen kort brevier,
Engel en demon half, half mensch en dier,
Uit hooger wereld verneem uw bestemming:
Zijn zult gij wien gij macht geeft van de vier.*

[Het groene gras voert naar de waterbaan]

*Het groene gras voert naar de waterbaan;
De bedding tot de rust van de'Oceaan.
Door 't schoone lichaam tracht het hart te vinden,
Dan Hem in Wien al harten ondergaan.*

[Waak op: de nacht is Zijn beminde tijd]

*Waak op: de nacht is Zijn beminde tijd:
Hij doolt om uw terras en deur, en beidt...
Alle andre deuren sluit men met den donker,
Maar niet de deur die tot de liefste leidt.*

[O schaduw die bij 't Licht nooit toegang wont]

*O schaduw die bij 't Licht nooit toegang wont,
Neem weg uw rouw van 't feest eer men u vond!
Geen hoop dat gij u met de Zon vereenigt!
Wees blij dat men u duldt op de'achtergrond!*

[Bij Liefde is bedelaar gelijk met koning]

*Bij Liefde is bedelaar gelijk met koning,
De bittere angel met den zoeten honing.
Wat wijsheids keur uitwijst voor klinkklaar goud,
Verwikt de weegschaal niet in Liefdes woning.*

[Waar hart dat iets van Zijn geheimen raadt]

*Waar hart dat iets van Zijn geheimen raadt?
Waar oor dat van Zijn woorden één verstaat?
Dag en nacht straalt de Liefste in schoonheids luister,
En niet één oog dat 't schouwspel gadeslaat!*

[Hoe meer wegwijs gij raakt, hoe wegverbijsterder]

*Hoe meer wegwijs gij raakt, hoe wegverbijsterder!
Hoe meer sterren gij telt, hoe nachtomduisterder!
Gij vraagt bij blinden naar den weg. Hun raad
Laat u slechts nog verblinder, nog geteisterder!*

[Houd op met andren om bescheid te plagen]

*Houd op met andren om bescheid te plagen!
Gebruik uw tijd uw oogen te ondervragen!
Naar welken meester talmt gij, naar welk boek?
Ligt niet Zijn wereld voor u opgeslagen?*

[Kweek niet uw vleesch tot opstand, noch verlam]

*Kweek niet uw vleesch tot opstand, noch verlam
Met snoeimes van 't verstand wortel en stam.
Teer heel uw zelf tot licht in Liefdes oven:
Vlinder die opgaat tot de ziel der vlam.*

[Bodemloos gaapt de put der wereld open]

*Bodemloos gaapt de put der wereld open
Voor 't eindloos touw dat uw begeerten knopen.
Al weeft gij 't kleed uws levens nog zoo lang,
't Reikt nooit ten voeten uwer reuzge hope.*

[In aandrift naar den hemel bloeide ik open]

*In aandrift naar den hemel bloeide ik open.
Daar kwam de Liefde in haren dauw mij doopen.
'k Verging in dat verlangendoovend vuur:
Nu zou het hel zijn, naar den hemel hopen*

[Eerst in den mensch heeft Hij aan 't licht geleid]

*Eerst in den mensch heeft Hij aan 't licht geleid
Iets van den schat van Zijn verborgenheid:
Hij schiep de kaars die in het hart van 't donker
Het masker oproept Zijner majesteit.*

[Alom is Eden, waar Liefs aanschijn straalt]

*Alom is Eden, waar Liefs aanschijn straalt -
't Is steeds een deel dat het geheel bepaalt!
't Geluk des menschen leest men in zijn glimlach;
In bloemen staat der lente komst vertaald.*

[O huis van 't hart, Gods uitverkoren steê]

*O huis van 't hart, Gods uitverkoren steê,
Kompas van elk vertrouwd op deze zee.
Begeertes onrust wankel' langs de windroos -
De wijzer duidt naar God, en 't heeft zijn vreê.*

['t Heelal zingt luid: Daar is geen God als Hij]

't Heelal zingt luid: Daar is geen God als Hij!

De dwaas mort: Is Hij vóór of tegen mij?

De ontroering van de zee gaat op in golven:

De stroohalm denkt, het is zijn hooggetij.

[Denzelfden hemel vragen wij van Hem]

*Denzelfden hemel vragen wij van Hem,
Gij om uw werken, ik uit nooddrufte klem.
Gij komt met offers, ik met leêge handen.
Wachten wij af wat Zijn genâ bestemm'!*

[Wat zij op school elkander onderrichten]

*Wat zij op school elkander onderrichten,
Hun strenge regels en hun kloosterplichten -
Sinds ik Uw liefde koos, vond ik het uit:
't Dient enkel om hun lediggang te stichten.*

[De minnaar die geen thuis heeft en geen schuur]

*De minnaar die geen thuis heeft en geen schuur;
Draagt 't merk van Hem die kent geen plaats of uur.
Wie legt zich levend in zijn graf te slapen?
De ziel houdt binnen 't lijf geen rust of duur.*

[Dees wereld lokkend met begoocheling]

*Dees wereld lokkend met begoocheling
Is brandend vuur voor wie 't gezicht ontving.
Al staat de kooi verlucht in bontste verven,
De vogel spiedt slechts naar een opening.*

[Wie loochent dat het leedge kan bestaan]

*Wie loochent dat het leedge kan bestaan?
Kom, zie mijn buidel, en geef op uw waan!
Vraag naar mijn staat bij 't beurzensnijdersgilde:
Al jaren sta 'k voor hen in schaamte ontdaan!*

[Die u beschonk met kroon en koningsmacht]

*Die u beschonk met kroon en koningsmacht,
Heeft met ellende en nooddrift ons bedacht.
Hij stak dien Hij gebrekkig zag, in kleedren.
Den zuivren liet Hij naaktheids simple dracht.*

[Die dag en nacht in rijkdom weelde plengt]

*Die dag en nacht in rijkdom weelde plengt,
Kent niet den toesmaak waarmeê nooddrift mengt.
Eufraat en Oxus zwelge in water - laat mij
In mijn woestijn de teug die 't leven lengt!*

[Al stond uw naam in Hemels Boek geschreven]

*Al stond uw naam in Hemels Boek geschreven,
Hij wierd geschrapt van deze bladzij leven.
Heeft Noach duizend jaar op aard geleefd,
Duizenden heeft hij onder de aard verbleven.*

[Niet vóór ge u keert van lust en lustverdichten]

*Niet vóór ge u keert van lust en lustverdichten,
Zal Levens Zon van tegenover lichten.
Nog straalt gij niet als veertiendaagsche maan,
Daar gij niet oog in oog u tot Hem richtte.*

[Waaizin maakt al geduld en rust te schand]

*Waaizin maakt al geduld en rust te schand!
Meer trekt dan stad en magen 't vreemde land!
Geen schatten paaien 't hart stil: Zorgelooze,
Het verre Lief wacht, en de tijd verzandt!*

[De lentewind zwol van Uw roken zoet]

*De lentewind zwol van Uw roken zoet:
Daar rees mijn hart en vlood U tegemoet.
Nu ben ik voor mijn eigen hart een vreemde:
Het dronk Uw geur, en werd Uw maag en bloed.*

[Heere, wat ik als bedelaar durf wagen]

*Heere, wat ik als bedelaar durf wagen,
Bestond nooit koning bij zijn levensdagen.
Eenelk dingt naar een weldaad aan Uw deur.
En ik kwam om van U U-zelf te vragen.*

[Mijn hart gaat krom van leed - vergeef, en vraag niet]

Mijn hart gaat krom van leed - vergeef, en vraag niet!

Alzijds bestookt gevaar - vergeef, en vraag niet!

Schaamte besterft het als 'k mijn schuld beleed.

Der eedlen Edelste - o vergeef, en vraag niet

[Al mijn verzucht'ngen blijven onervuld]

*Al mijn verzucht'ngen blijven onervuld!
Al dieper nacht houdt levens lamp omhuld!
Ik doe niet anders dan geloften breken!
Elke gelofte wordt een nieuwe schuld!*

[In 't land waar 'k kind was, weet ik elken steen]

*In 't land waar 'k kind was, weet ik elken steen
Van hartebloed rood en nat van geweent.
Geen streek ter wereld, geen mijl waar niet een mensch woont,
Wiens hart verkrimpt van liefde om U alleen!*

[Handen en voeten hebt gij twee, twee oogen]

*Handen en voeten hebt gij twee, twee oogen.
Maar dubbelheid in hart en liefde is logen.
Voorwendsel is de liefste, God is 't doel.
Een Jood, een hond, die 't hart te deelen pogen!*

[Die groot is, maakt zich klein zonder verneedring]

*Die groot is, maakt zich klein zonder verneedring.
Volgroeidheid is tot alle ding bevedring.
Zoo gaat de Vader met ons kindren om,
En spreekt onze eigen taal in Zijn verteedring.*

[Gij zoekt het doel? 't Komt op twee stappen aan]

Gij zoekt het doel? 't Komt op twee stappen aan:

Éen van uw lust, één uit de wereld vandaan.

Een oud man ben ik, en maar één raad weet ik:

Geef op het lokaas om den val te ontgaan.

[Mijd al vertoon. Hij die gelooft, bedrijft]

*Mijd al vertoon. Hij die gelooft, bedrijft
't Goede in zijn donker waar het best beklijft.
Gij weet, geen zaad dat kiemt en vruchten grootbrengt,
Als het niet onder de aard verheimlijkt blijft.*

[O vooze wereld, waar geen geloof of recht is]

*O vooze wereld, waar geen geloof of recht is!
O stad van leed, waar elke burger knecht is!
't Hart in dit leven teert van heimwee weg...
O Niet, mijn thuis, hoe zoet wordt uw gedachtnis!*

[De helderziende ziet in andren meer]

*De helderziende ziet in andren meer
Dan in zichzelf: spiegels luistren teêr.
Beter gezegd: die man is ieders meerdre,
Die in alle andren kent zichzelf weêr.*

[Minnen en achterhouden gaat niet saam]

*Minnen en achterhouden gaat niet saam.
In liefdes brand zet hart en huis, of praam
U in uw blinden hoek, verrijg uw oogen,
Gij die geen klink of rits veelt in uw naam!*

[Verlief op goud nooit: zijn bezit laat bang]

*Verlief op goud nooit: zijn bezit laat bang;
Zijn dorst naar al meer goud wurgt levenslang,
En groeit vlak vóór den dood aloverweldgend
Als schaadwen lengen met zonsondergang.*

[Kocht men u, roos, voor meer dan goud, voor 't leven]

*Kocht men u, roos, voor meer dan goud, voor 't leven -
Een nacht vergaat: men schuwt u naam te geven.
Éen uur gevierd, het volgend uur verguisd,
Vertreedt hij zelf u, die u droeg verheven.*

[Al werk voleindigd, alle vrucht voldragen]

*Al werk voleindigd, alle vrucht voldragen
Zie 'k in dees wereld door bederf beknagen.
Nog vóór één wensch volledig werd vervuld,
Is uit de bladzij: 't blad wordt omgeslagen.*

[Te zeer Uw mindre ben 'k om meê te spreken]

*Te zeer Uw mindre ben 'k om meê te spreken.
Uw keur mijn hart verbloeden late of breken!
Een beeltnis ben ik, die niets eigens heeft.
Gij zijt de Schilder: zuiver haar gebreken.*

[Waar op den weg een straal viel van Uw oogen]

*Waar op den weg een straal viel van Uw oogen,
Verstierf een hart in hartstochts onvermogen.
Hoe tot U naadren? Waar mijn voet zich zet,
Ligt een geknakt hoofd, met doods dauw betogen.*

[In 't hart van 't vuur, daar 'k rozenolie klaarde]

*In 't hart van 't vuur, daar 'k rozenolie klaarde,
Een roosgelaat in schroeiend dorsten staarde.
'Wat schuld doet u dus branden?' - 'k Heb, helaas!
Even geglimlacht binnen deze gaarde.'*

[Aan 't eind van 't pad dat wegwijkt naar 't verschiet]

*Aan 't eind van 't pad dat wegwijkt naar 't verschiet,
Beelde ik U buiten mij, en greep U niet.
Nu vondt Gij mij, en ziet, Gij zijt dezelfde
Dien ik bij de'eersten voetstap achterliet.*

[Der Liefde diepten heeft geen lood gepeild]

*Der Liefde diepten heeft geen lood gepeild...
Toch hebt gij heel haar wereldzee bezeild!
Als nog de wijze aan de'oever naar de brug zoekt,
Heeft al de dwaas barvoets den stroom doorijld.*

['t Bindgaren van 't verstand heb ik verbroken]

*'t Bindgaren van 't verstand heb ik verbroken,
Verstrooid die bladen met hun fabelsproken...
Al lijkt het zoo, het is geen overmoed:
Ik weet te wel met Wien ik heb gesproken.*

[God-lof niet levenddood, mag 'k van Zijn wijn]

*God-lof niet levenddood, mag 'k van Zijn wijn,
Zijn aanzijn of Zijn afzijn, dronken zijn!
't Beklag der nuchtren stoort tot spot en razen
De weerloosheid van mijn beschonkenzijn.*

[Bouwvallig raakt het hart en onderwoond]

*Bouwvallig raakt het hart en onderwoond,
Waar Liefde werd verjaagd, en rede troont.
Het hechtste huis vervalt in vreemde handen:
Niemand als de eigenaar onderhoudt en schoont.*

[Schouw welkom alle schepsel dat ge ontmoet]

*Schouw welkom alle schepsel dat ge ontmoet:
De Maker zag het, en bevond het goed.
Bedil niet mijn armoedigheid en naaktheid!
Ik ben gelijk Hij mij beminnen moet.*

[Hoe snood uw naaste zij van woord en daad]

*Hoe snood uw naaste zij van woord en daad,
Zijn doen aan 't licht te brengen blijft verraad.
Des naasten schande wordt uw eigen schaamte:
Het valsche goud den toetssteen zwart beslaat.*

[De leerling in zijn ongeduldgen vlijt]

*De leerling in zijn ongeduldgen vlijt
Plukt omtrent Liefde alom onrijp bescheid.
Zoo komt de reiziger te laat, die rustloos
Bij ieder navraag doet naar weg en tijd.*

[Die uit al wegen Gods weg heeft verkozen]

*Die uit al wegen Gods weg heeft verkozen,
Ontgaat aan de kortzichtgen en hun glozen.
Nog wonderlijker: als hij God-zelf vond,
Dan krijten zij hem uit voor goddelooze.*

[Kennis van God is alles wat gij slijt]

Kennis van God is alles wat gij slijt?...
Als geen klant komt, hoed uw blijmoedigheid!
Bij alle koopmanschap geldt vraag en aanbod.
Kostbare waar raakt men het moeizaamst kwijt.

[Naar Uw gelaat alleen gaat 's harten tocht]

*Naar Uw gelaat alleen gaat 's harten tocht;
Van haar eerste uur was ziel naar U verknocht:
Die U niet heeft gezocht, heeft niets gevonden,
En die U vond, heeft verder niet gezocht.*

[Zou ons Gods oordeel in het eind niet zichten]

*Zou ons Gods oordeel in het eind niet zichten,
Geen vond den lust voor 't afdoen van zijn plichten.
De heer is 't, die den luthof onderhoudt;
De knechten zijn het, die de schade stichten.*

[Ik vastte en kneep mijn keel gelijk een vrek]

*Ik vastte en kneep mijn keel gelijk een vrek -
Ik ging in beedlaars bonte lompendek -
Het hielp mijn hart niet. Toen gordde ik mijn lenden,
En boog als dienstknecht onder 't jok mijn nek.*

[Minnaar en monn'k verzucht om U in kwalen]

*Minnaar en monn'k verzucht om U in kwalen -
Of Ge afstoot, of Ge aanneemt, - 't is één vermalen:
Den één verteert Uw onverschilligheid;
De ander verschrompelt voor Uw oogestrallen.*

[O Gij die rijst als zon voor 't oog van allen]

*O Gij die rijst als zon voor 't oog van allen,
Die elke ziel knecht om Uw welgevallen...
Bewijst Gij andren hooger gunst, wee mij!
Doet Gij met ieder als met mij, wee allen!*

[O Gij wiens liefde in kleur van bloemen breekt]

*O Gij wiens liefde in kleur van bloemen breekt
En op der vooglen keel haar hooglied steekt, -
Den berg vertrouwde ik de onmacht van mijn hartstocht:
Geen steen die zwijgt en niet in zuchten spreekt.*

[Zoo heimlijk, zoo klaarlijk niets als Gij]

*Zoo heimlijk, zoo klaarlijk niets als Gij!
't Verstand komt op zijn vlucht U niet nabij.
't Blind hart dat zich in de'afgrond van Uw aanblik
Wil storten, zet het uit zijn kerker vrij!*

[Éen oogopslag -: cypres en wilg verdaan]

*Éen oogopslag -: cypres en wilg verdaan!
Der lusten doornenveld, hoops rozenlaan!
Bij zonne- en maneschepels meet de Landman
Des hemels de opbrengst van het menschebestaan.*

[Zoolang het bloed mijn lijf warmt, zal 'k den Vriend]

*Zoolang het bloed mijn lijf warmt, zal 'k den Vriend
Niets vragen, niets begeeren, dan den Vriend!
Hoe zou mijn hart zich op de wereld zetten,
Op die vergaat, in steê van op den Vriend?*

[Nooit laat mijn hand den zoom van Zijn gewaad]

*Nooit laat mijn hand den zoom van Zijn gewaad:
'k Werd met Hem één verf, één hart, één gelaat...
O hart dat, onder pijn ineengekrompen,
Besluit wat aarde en hemel niet beslaat!*

[Als eindelijk de Meester zal verschijnen]

*Als eindelijk de Meester zal verschijnen,
Zijn toorn de grooten zoekt, Zijn gunst de kleinen:
O Zonstraal waar het minste stofje in leeft,
Waar sterren en planeten in verdwijnen!*

[Uw kwalen tel niet: uw heelkruid ben Ik]

*Uw kwalen tel niet: uw heelkruid ben Ik.
Niemand naar de oogen zie: uw vriend ben Ik.
Mocht op ons avontuur de dood u vangen,
Blijf stil vertrouwen: uw losgeld ben Ik.*

[Die van Uw Liefde de belijders waren]

*Die van Uw Liefde de belijders waren,
Zij rusten allen met de martelaren!
Al hare helden zijn in 't veld verbloed...
Toch blijft in heel Uw wereld de zege hare!*

[Wat ziel, gelaafd uit Liefdes eeuwge wel]

*Wat ziel, gelaafd uit Liefdes eeuwge wel,
Los van de koorts van dit klein passiespel,
Bleef hier nog éenen ademtocht gevangen -
Een oceaen onder een waterbel!*

[In Uw genade drong nooit kwezel door]

*In Uw genade drong nooit kwezel door:
Uw hart behieldt Gij Uw beminden voor.
Houd met Uw 'Zondigt niet: Ik ben de Wreker'
Hen die niet beter weten, in het spoor!*

[Uw levensoogst ging op in Liefdes ramp]

*Uw levensoogst ging op in Liefdes ramp?
Zijn storm ontvonkte ons hart tot eeuwge lamp!
De kaars woei uit, de haard sloeg lichterlaaie.
Waaizin werd gloed, verstand bleek rook en damp.*

[Hoe houdt gij 't uit, schijnheilge zelfvoldaan]

*Hoe houdt gij 't uit, schijnheilge zelfvoldaan,
Om in der velen oogendienst te staan?
Ik tob ten doode me af voor éenen Meester..
Slaaf der tienduizenden, hoe legt gij 't aan?*

[Wel wie zich uitvond en zich blijft gelijk]

*Wel wie zich uitvond en zich blijft gelijk,
Los uit den kluister; nooit meer arm of rijk!
Verhoog u niet, duld eer gelijk verneedring:
Hoe vaak was dit stof bloem, en werd weêr slijk!*

[Of mededwazen u voor deugdzaam loven]

*Of mededwazen u voor deugdzaam loven,
O dwaas, in boosheid gaat gij elk te boven!
Een leeftijd waart gij wat gij zeer wel weet...
Wees nog een tijdlang wat zij u gelooven!*

[Eens kon geen spijs of slaap uw zijn begrooten]

*Eens kon geen spijs of slaap uw zijn begrooten.
Armlastig maakten hier u uw vennoten.
Straks eischt eenelk van hen zijn inbreng op.
En gij blijft, wat gij waart, in u besloten.*

[Al smaakt gij werelds lusten heel uw leven]

*Al smaakt gij werelds lusten heel uw leven -
Al rust ge in uw liefs armen heel uw leven -,
Straks zal het uur slaan, dat u wakker schrikt,
En een vervlogen droom is heel uw leven.*

[De melodie beluistrend schrikt het blinde]

*De melodie beluistrend schrikt het blinde
Hart in het hart van Gods geheimen ziende...
O levens zangwijs, renpaard dat de ziel
Vleuglins ontvoert naar 't huis van haar Beminde!*

[Zoolang ge uw hart aan aarde of hemel bindt]

*Zoolang ge uw hart aan aarde of hemel bindt,
Hoop niet dat gij den schat des levens vindt!
Gij zegt: Niets hoop ik meer van dood of leven!...?
Stil, dat juist is het hopen dat begint!*

[Geef Liefdes schoonheid toe, zoo ge eerlijk zijt]

*Geef Liefdes schoonheid toe, zoo ge eerlijk zijt!
Uw ongeluk is uw verdorvenheid.
Gij geeft den naam van liefde aan uw verlustheid,
Éen naam aan twee die heel de wereld scheidt.*

[Die Gods wijn dronk tot Hem zijn oogen zagen]

*Die Gods wijn dronk tot Hem zijn oogen zagen,
Heeft woorden niet om van Hem te gewagen.
Die een tong heeft, hem is 't gezicht ontzegd.
Die zag, met stomheid wordt zijn mond geslagen.*

[Al leeft gij eeuwen, uit al lust en kwelling]

*Al leeft gij eeuwen, uit al lust en kwelling
Blijft enkel van u over een vertelling...
Zorg als een wijs man voor een schoon verhaal!
Zijn duurzaamheid zal zijn uw oordeelving.*

[Niet in ons macht staat het verloop der dingen]

*Niet in ons macht staat het verloop der dingen;
En niemand kan tot mededoen ons dwingen.
Tot een verblind oog, tot een dorre hand
Verwerden we in dit hopeloos bedringen.*

[Die met de Liefste in wezen en gedachten]

*Die met de Liefste in wezen en gedachten
Éen is, hij zal verzwegenheid betrachten.
't Zijn enkel buitenstaanders die haar naam
Joelen en looze doedelbuilen slachten.*

[Wat ook de rede ontkenn', de volheid van]

*Wat ook de rede ontkenn', de volheid van
Liefdes volkomenheid dierf nooit één span!
Al dekt de nacht een wereld in haar sluiers,
Geen sprank, hoe klein, dien zij verhelen kan.*

[De arbeid des menschen ligt hier in het kwade]

*De arbeid des menschen ligt hier in het kwade.
En die van God in mildheid en genade.
Vrees niet, hierna zal het niet anders zijn.
De deugd van de'oogst laat zich in de'opslag raden.*

[Bij Liefdes wijn die is onsterflijkheid]

*Bij Liefdes wijn die is onsterflijkheid,
Houdt 't leven slechts die geeft zijn leven kwijt.
'U kennen,' sprak ik, 'Lief, en daarna sterven!' ...
'De Dood, voor die Mij kende, is uit den tijd.'*

[De minnaar, naar al minnaren belijden]

*De minnaar, naar al minnaren belijden,
Stijgt aldoor eenzamer uit lust of lijden:
De zon werd werelds zuiver vlammend hart,
Vandat hij eenzaam gaat voor alle tijden.*

[Zoolang uw hoofd nog op uw schouders staat]

*Zoolang uw hoofd nog op uw schouders staat,
Denk niet dat Gods geheim u opengaat!
Door morgengrauw gelaat en bloeden tranen
Breekt uit het hart der waarheid dageraad.*

[Waar vind ik één hartstochtverteerde als vriend]

*Waar vind ik één hartstochtverteerde als vriend,
Waar tot vertrouwde één man in liefde ontzind?
Opdat wij, ik om mijn deel, hij om 't zijne,
In onzen hoek weeklagen eensgezind!*

[O tuin, o kooi van deze wereldzaal]

*O tuin, o kooi van deze wereldzaal,
Waar lust als leeuwrik zong en nachtegaal...
'k Was hier van morgenrood tot avonddonkren.
En ik herinner me éenen ademhaal.*

[Dan zal, wanneer Uw schoonheid komt verrezen]

*Dan zal, wanneer Uw schoonheid komt verrezen,
Van kruin tot voetzool 't lichaam oogen wezen,
Dat in Uw ooglicht ik tot enkel ziel,
In Uw aanblik tot louter hart geneze.*

[Taan nimmer in uw vriendschap, in uw lach]

*Taan nimmer in uw vriendschap, in uw lach
Spiegel de liefste als op den eersten dag!
Al zou men in uw zuiverheid u breken,
Toon stuk voor stuk wat uwe gaafheid zag!*

[In Liefdes heilige wordt ingeleid]

*In Liefdes heilige wordt ingeleid
Wie uitsteeg boven tijd en eeuwigheid.
Wat nut de vlieg zich nog zoo hoog te moeien,
Die telkens weêr de zoetigheid verleidt?*

[Van dit kompas is Liefde 't middelpunt]

*Van dit kompas is Liefde 't middelpunt:
Al dezer wereldronde Middelpunt.
Wij staan verstrooid langs honderduizend banen:
Elk heeft zijn eigen weg naar 't Middelpunt.*

[Dit is mijn hoog geluk dat geen seconde]

*Dit is mijn hoog geluk dat geen seconde
Van dat ik was, mij van U scheiden konde.
Zoolang ik duur, verschijn ik in Uw licht.
En houd ik op, ik ga in U te gronde.*

[Een pleisterplaats na werelds dagereis]

*Een pleisterplaats na werelds dagereis,
Een noodloos oponthoud is 't Paradijs
Voor 't hart dat reisreê smacht wanneer de Minnaar
Het naar Zijn hart de diepe wegen wijz'.*

[Die zijn trouw deel van tranen heeft gekregen]

*Die zijn trouw deel van tranen heeft gekregen,
Oogst van dit leven een volleren zegen.
Verblijd u dat uw jonkheid heeft geweend:
Niets is bevruchtend als de lenteregen!*

[Gistren kwam 'k hier, en heb niets afgedaan]

*Gistren kwam 'k hier, en heb niets afgedaan.
Ik vond vandaag geen tijd ter markt te gaan.
Morgen vertrek ik, en geen koop gesloten.
Tot schade en schande slechts lei ik hier aan.*

[Niet veel is 't wat de wereld om u gaf]

*Niet veel is 't wat de wereld om u gaf.
Zij zal u amper missen in uw graf.
Uw dood zoo zeer omslachtig in Uw oogen -
De wereld doet hem in een omzien af.*

[Éen stap vóór 't eind, en zaden ongeteld]

*Éen stap vóór 't eind, en zaden ongeteld
Van hartstocht kiemen in dit vleesch bekneld...
Waar vind ik ruim genoeg een plek in de aarde
Voor dit oud hart dat van begeerten zwelt?*

[Alleen en voor eenelk verstoken, schrei ik]

*Alleen en voor eenelk verstoken, schrei ik.
De oogen verstaard, het hart verreten, schrei ik.
Een kind dat schreit naar vogel die ontvloog,
Zoo naar de schaduw mijner dagen schrei ik.*

[Genade zwijgt: de tuin ligt herfstbeloken]

*Genade zwijgt: de tuin ligt herfstbeloken:
Rozen van deemoed zijn er nooit ontloken.
Mijn rug werd niet gebogen in 't gebed;
De last van zonden heeft hem krom gebroken.*

[Met inzicht maakt zich Liefdes eedgenoot]

*Met inzicht maakt zich Liefdes eedgenoot
Los uit alle andre banden die hij sloot.
Elk oud wijf kan den dood gedwongen sterven.
Sterf gij als man vrijwillig uwen dood.*

[Ik ken geen zorgen meer om mijn en dijn]

*Ik ken geen zorgen meer om mijn en dijn;
De ellenden dezer wereld werden schijn...
O Liefde, welken dank zal ik U brengen?
Gij hebt uit mij gemaakt wat 'k wilde zijn.*

[Achter den wijze, in Gods vizioen verzonken]

*Achter den wijze, in Gods vizioen verzonken,
Stuift zwerm nietswaardgen in verblindend vonken:
De pijlen van dit wereldsche raket.
Elk weet hoe kort van duur, hoe laag zij flonken.*